

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Трестового фонду з прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Переклад не є обов'язковим для Суду. Для додаткової інформації дивіться повний текст копірайту наприкінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційна нота про практику Суду № 142

Червень 2011

С.Т.С. (S.T.S.) п.Нідерландів - 277/05

Рішення 7.6.2011 [Секція III]

Стаття 5

Стаття 5-4

Контроль законності затримання

Контроль без зволікання

Надмірна тривалість розгляду справи у Верховному Суді і відмова від розгляду позову на оскарження затримання після завершення дозволеної тривалості затримання : *порушення*

Факти – У жовтні 2002 року, суддя приписав розміщення заявника, малолітньої особи із серйозними вадами поведінки, до медичного закладу, з метою лікування. Встановлений трьохмісячний термін цього заходу було неодноразово продовжено. Нарешті суддя наказав поновлення строком на один рік, відраховуючи із жовня 2003 року. У грудні 2003 року, апеляційний суд зменшив цей строк до 1 травня 2004 року. Всередні січня 2004 року, заявник подав касаційну скаргу до Касаційного суду, який, у листопаді 2004 року, проголосив її неприйнятною, як таку що не має істотного інтересу, з мотиву, що через певний період строк дії наказу апеляційного суду закінчиться.

Право – Стаття 5 § 4

а) *Безвідкладне провадження* – Апеляційному суду необхідно було зібрати інформацію з різних джерел і надати можливість сторонам бути ефективно залученими до провадження. Тому строк у 63 дні, який був йому необхідний щоб винести рішення, якщо його розглядати окремо, можна визнати таким, що узгоджується із критеріями безвідкладності. Цього не можна сказати щодо тривалості провадження у Касаційному суді, який виніс рішення через 294 дні після подання заявником касаційної скарги. Цей строк сам по собі уявляється

надмірним. Якби не були його причини, національні судові органи повинні вживати необхідних адміністративних заходів, щоб забезпечити безвідкладний розгляд термінових справ, зокрема коли йдеться про особисту свободу особи.

Висновок : порушення (одноголосно).

b) *Ефективність оскарження* – заявник подав касаційну скаргу до Касаційного суду трохи більше ніж за три з половиною місяці до закінчення строку дії (шість місяців) – дозволу, якого апеляційний суд надав для розміщення заявника у медичному закладі. Разом з тим, не було надано ніякого пояснення, чому не можна було виправдано сподіватися, щоб Касаційний суд виніс рішення у межах цього строку. Через це, відсутність остаточного рішення до закінчення дозволу є достатнім саме по собі, щоб позбавити скаргу заявника будь-якого практичного значення в якості превентивного оскарження, і навіть у якості компенсаційного оскарження.

До речі, вважаючи скаргу неприйнятною через відсутність інтересу, Касаційний суд позбавив заявника будь-якої можливості скористатися усіми її можливими ефектами. Колишній в'язень може реально мати юридичний інтерес від констатування легальності його ув'язнення, навіть після свого виходу на свободу, наприклад, що стосується « права на відшкодування » яке гарантоване статтею 5 § 5, тому для нього є необхідним одержання судового рішення, яке не узгоджується із презумпціями, які існують у національному праві, а саме законністю ув'язнення, приписаного компетентним органом. Оскарження законності утримання, до якого вдався заявник, не було « ефективним ».

Висновок : порушення (одноголосно)

Стаття 41 : 2 000 євро на відшкодування моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад підготовлено на замовлення і за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду і Суд також не несе відповідальності за його якість. Переклад можна завантажити з електронної бази рішень (HUDOC) Європейського Суду з прав людини (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-якої іншої бази, в якій його розміщено з дозволу Суду. Копіювання тексту перекладу допускається в некомерційних цілях за умови наведення повної назви справи, разом із вищенаведеним повідомленням про авторські права та посиланням на Цільовий фонд «Права людини». З питань, пов'язаних з наміром використати ту чи іншу частину цього перекладу в комерційних цілях, прохання звертатися за адресою publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on

condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.